

N:o 27.

Af herr **J. P. Dahlberg**, om *ändring i tulltaxans bestämmelser rörande artikeln fläsk.*

Af de lifsmedelstullar, hvarmed 1888 års Riksdag lyckliggjorde oss, är det särskildt *en*, nemligen den å fläsk, som inom vidsträckta delar af landet framkallat ett mycket stort och — det medgifves äfven af många i öfrigt ifriga tullvänner — berättigadt missnöje; orsaken dertill framgår tydligt nog, om man erinrar sig att den indirekta beskattningen, som utgår i form af fläsktull, nästan *uteslutande* drabbar en stor del af de djupa samhällslagren, då *lifsmedelstullarne i allmänhet* deremot hafva den negativa förtjensten att tynga flertalet af samhällsklasser. Den orättvisa, som fläsktullen medfört, är så mycket större och missnöjet desto mera berättigadt, vid det kända förhållandet att denna tull känbarast drabbar den arbetande befolkningen inom de trakter af landet, *der lifsmedelstullarne i öfrigt*, efter hvad nu allmänt medgifves, trycker hårdast, nemligen Norrland och de öfriga delar af landet, der den arbetande befolkningen i allmänhet har sin utkomst af skogs- och bergsbruk.

Det erinrades redan före tullens åsättande, att det importerade amerikanska fläskets kemiska sammansättning är sådan, att det svårligen kan i allo ersättas af den inom landet producerade varan, och jag vill härom endast tillåta mig hänvisa till de utförliga och sakrika anföranden, som, när frågan behandlades vid 1888 års riksdag, afgåfvos i Första kammaren af herr

Almén och i den andra af herr Ryding, af hvilken senares yttrande äfven med all önskvärd tydlighet framgår, huru betungande denna beskattning måste blifva — och följaktligen nu är — särskildt för den norrländska arbetarebefolkningen.

Det lärer för öfrigt med skäl kunna ifrågasättas, om det med tullen afsedda *skenbara* ändamålet vunnits eller ens *kan* ernås, enär erfarenheten redan lärer bekräftat, hvad de sakkunnige förut visste, att en ökad fläskproduktion inom landet medfört ökad export af denna vara; den svenska produkten torde nemligen i allmänhet bättre lämpa sig för mera välbergade konsumenters behof och smak, hvarför den äfven, glädjande att omtala, betingar jemförelsevis högt pris, hvaremot, som här ofvan antydts, egenskaperna hos det amerikanska fläsket göra detta företrädesvis till en behofsartikel för i synnerhet de arbetare, hvilka äro sysselsatta med mycket tungt och ansträngande arbete.

Vid debatten om denna tull i Andra kammaren år 1888 höjdes äfven inom tullvännernas led allvarliga och varnande röster emot denna oformliga och orimliga beskattning, en helt naturlig sak, då ju en ogrumlad rättskänsla måste erkänna dess alldeles särskilda tunga för en särskild klass af medborgare, hvilka icke *kunna* undvara detta födoämne, hvartill kommer att med fullt skäl kan sägas, att den åsatta tullen måste anses vara ovanligt hög, då den, åtminstone för närvarande, utgör omkring 40 procent af det importpris, som är gällande.

Af hvad jag här i korthet anfört torde framgå, att denna fråga redan nu kan förtjena Riksdagens förnyade uppmärksamhet, hvilken jag härmed värdsamt påkallar, i det jag tillåter mig föreslå, att gällande tulltaxa må erhålla följande förändrade lydelse:

*Fläsk, rökt, per kilo 25 öre.
andra slag fria.*

Om remiss till bevillningsutskottet anhålles.

Stockholm den 22 januari 1890.

Joh. P. Dahlberg.

Häruti instämma:

Joh. Carlson
i Nysäter.

S. J. Kardell.
O. H. Ström.

Joh. Nydahl.

M. Tysk.